

2775

12

ина плаћена

2775
12
НОВИ САД 15.-XII. 1930. Бр. 12.

ЗБИРКА

ЗАКОНА

МИНИСТАРСКИХ НАРЕДАБА И УРЕДАБА

И

ЗБИРКА

ОДЛУКА ВИШИХ СУДОВА
КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ.

Х.

1930.

УРЕЂУЈЕ И ИЗДАЈЕ:

ДР. НИКОЛА Ј. ИГЊАТОВИЋ

председник Апелационог суда у Н. Саду.

Садржина: 21. Уредба о стечају за судије. — 22. Распис М. Правде у предмету наплате трошкова око замолница (Немачка). — 23. Уредба о тариф. за награде управ. стечајне масе. — 24. Закон о преносу седишта Касац. суда. — 25. Распис Мин. правде о проглашењу пресуде. — 26. Распис о примени § 44. Закона о судским таксама. — 27. Распис о примени § 44. Закона о таксама. — 27. Распис о припадности вештака.

Садржина: 118 — Делегација суда. — 119. Одлука Држав. савета. — 120. Оцена законитости мин. наредбе. — 121. Искључен правни лек. — 122. Упућивање на парницу. — 123. Неморално дело. — 124. Грунт. забележење парнице. — 125. Јавнобележничка исправа. — 126. Обустава извршења. — 127. Закуп. отштета. — 128. Адвокат. награда. — 129. Вициозни поседник. — 130. Прихват парнице. — 131. Скела. — 132. Пољоприв. иступ. — 133. Поклон. — 134. Заступсуво цркв општине. — 135. Закуп. — 136. Образложење пресуде. — 137. Неспособност плаћања. — 138. Издржавање жене. — 139. Тргов. посао. — 140. Одгода казне.

ШТАМПАРИЈА „НАТОШЕВИЋ“ С. ЂИСАЛОВИЋ У Н. САДУ.

Изашло је из штампе моје дело:

**„Основи меничног права и Коментар
новог Меничног закона.“**

Књига је, (осим тога, што у почетку у кратко садржава основне принципе меничног права) коментар новог меничног закона.

Књига је намењена у главном за практичну употребу, нарочито: за адвокате и судије, адвокатске приправнике, за јавне бележнике и за банке.

За лакше разумевање навео сам у књизи много примера, — осим тога око 500 случајева из иностране судске праксе, (највише аустријске, угарске, Стола Седморице, чешке), — разуме се у оним питањима, у којима се односни закони не разликују од нашег новог меничног закона.

Министарство правде под бројем 54804/1930. од 6. јуна 1930. г. препоручило је ово дело судијама „као врло практично и систематски израђено“.

Књига је штампана латиницом, у октавном формату, износи 494 страна.

Цена књиге је неукоричене 100 динара, укоричене 120 динара, осим тога за поштарину још 10 динара.

Поруџбине треба упутити доле потписаном. Књига се шаље уз поузеће.

Др. Тома Павловић,

Претседник Одељења Апелационог суда
у Новом Саду.

Шв. д. 17/308

118.

Та чињеница, да се судија налази у кривичном парничном одношају са оптуженим, довољно је да доведе у сумњу потпуну непристрасност судије.

(Кривично Одељење Касационог суда у Н. Саду,
Кно 12/2-1930 и 7/25-1930.)

* * *

Горње правно правило изречено у образложењу решења Касационог суда, којим је, иначе тачно одбачена молба ради делегације другог Апелационог суда, није прихватљиво. Оно значи одступање од досадашње праксе, оно оставља отворен пут да се вештачки изазива изузеће и тиме избегне надлежни судија, оно је погодно да одуговлачи поступак, и најпосле оно ни не служи подизању угледа наших судова.

Глп. (§. 61.), као и досадашњи Кп. (§. 71.) одступајући од застарелог принципа ранијих закона, сходно модерним начелима (као што то чини и нов Кп.) намерно није утврдио као разлог за искључење ни крив. парнични, ни непријатељски одношај, јер су ти одношаји, исто тако као и пријатељски одношај, релативни, па је закон баш зато суду препустио, да те одношаје оцењује од случаја до случаја. — Но према стајалишту изложеном у образложењу горњег решења, изгледа, као да кривични парнични одношај већ сам по себи доводи у сумњу „потпуну“¹⁾ непристрасност, и да је као такав узрок за изузеће, чиме би добио исти значај као и случајеви искључења предвиђени у §§-ма 28. и 29. Кп. — и ако се решење позива на §. 31.

Поред оваког правног правила, које је успоставио врховни суд у свом образложењу, она странка која жели да избегне свог надлежног судију, лако ће то моћи да постигне, јер само треба да увреди или оклевета дотичног судију или дотичне судије — и то без икаквог разлога, — само зато да изазове „кривични парнични одношај“ (што у осталом није важно, јер је важна увреда и клевета, а споредно је хоће ли се предати и тужба), и да на тај лак начин постигне изузеће нежељеног судије односно нежељених судија.

Баш ради спречавања таквих изузећа, досадашњи закон о кривичном поступку, а и сада важећи грађ. парн. поступник нарочито наређује, да увреда части или клевета учињена против судије у погледу његовог званичног рада, (а то је случај и у овој ствари) сама по себи не може бити разлог за изузеће.

¹⁾ Зар има и непотпуне непристрасности?

Нови крив. поступник додуше нема нарочито и изречно слично наређење, но то још не значи, да се у пракси има одступити од тога начела, већ ни с тога, што и данас важи §. 61. зак. чл. I. 1911., па би необично било, да се у кривичним стварима заузме једно старалиште, а у грађанским стварима друго, тим више, што се безусловно мора тражити једнака мера.

Нема сумње, да кривични парнични одношај у извесним приликама може да послужи разлогом за изузеће (исто тако као и непријатељски одношај (!)), но само с обзиром на све остале евентуалне околности, које се увек имају испитати и утврдити. Такве околности, које би поред крив. парнич. одношаја могле послужити као разлог за изузеће, нису наведене у горњем решењу. Док по приложеним списима постоје такве чињенице, које нису узете у обзир, а које не налазе своје оправдање за искључење појединих судија.

Не мислимо, да наводимо све те околности и чињенице, које се из списка могу установити, а које у опште нису узете у обзир при решавању, само ћемо навести ту доказану чињеницу, да је записнички утврђеним признањем једног адвоката, потпуно пала она основа на коју је положена молба ради делегације суда, тако, да би — уверени смо — и сам молиоц повукао своју молбу, да је благовремено дознао за споменуто признање. — Ова се околност никако није смела оставити ван пажње, јер је баш њоме порушена основа молбе ради искључења, а она уједно и најбоље доказује неодрживост постављеног горњег правила.

Желети је, да највиши суд ревидира ово своје стајалиште изречено у образложењу овог иначе тачног решења, и да се и надаље одржи досадашње, једино тачно тумачење.

119.

Противу решења Генералне дирекције пореза, да се такса има безусловно платити, па се тек после тога може накнадно тражити повратак уплаћене таксе, — нема места жалби на Државни савет.

(Државни савет у Београду,
Бр. 30980/930.)

Д. П. из П. поднео је Државном савету тужбу противу решења Министарства финансија — Генерална Ди-

рекција Посредних Пореза од 21. фебруара 1927. год. Бр. 33602, којим је одбијена његова молба за расправљање питања о дужности полагања редовне судске таксе у његовом спору противу малол. Д. М. из П. и др.

IV. Одељење Државног савета размотрило је све акте овог предмета, па је нашло:

Према чл. 15. 17. и 19. Закона о Државном савету и управним судовима, Државни савет решава по тужбама противу Министарских решења. Акт Министра финансија бр. 33602/1927. који је предмет ове тужбе, није Министарско решење у смислу чл. 17. Закона о Државном савету и управним судовима, већ је то само један извештај тог Министра послат Апелационом суду у Новоме Саду о томе, да се спорна такса има безусловно платити, па да се тек после тога може накнадно тражити њен повратак.

Према изнетоме Државни савет по овој тужби не може улазити у меритум већ се иста има одбацити на основу чл. 24. Закона о Државном савету и управним судовима, Државни савет овом

ОДЛУКОМ:

Одбацује тужбу Д. П. из П.

(М. П.)

120.

Суд се не може упуштати у питање законитости министарске наредбе, која је издата по овлашћењу закона о поступању са имовином непријатељских поданика.

(Касациони суд Одељење Б. у Н. Саду,
Г. 130/1924.)

Касациони Суд Б. Одељење у Новом Саду у констатује, да у обавези, установљеној првостеп. пресудом

према тужиоцу, стоји само С. Штедионица и Кредитни Завод као Задруга, чију ревизиону молбу *одбија*, а ревизионој молби Е. Банке делимично места даје, те пресуду Апелационог Суда мења у толико, што изриче, да се и првостепеном пресудом установљени парнични трошкови између тужиоца и Е. Банке узајамно пребијају.

Осуђује Касациони Суд С. Штедионицу и Кредитни Завод као Задругу, да тужиоцу на руке адвоката, а у року од 15 дана под претњом извршења плати динара 266 на име ревизионих трошкова а — ревизионе трошкове између тужиоца и Е. Банке узајамно укида.

Разлози: Пре свега Касациони Суд прима као исправно оно становиште апелационе пресуде, по коме се као тужена страна има сматрати само С. Штедионица и Кредитни Завод као Задруга, и у том је смислу и диспозитив ове пресуде донесен.

У својој ревизионој молби С. Штедионица и Кредитни Завод, као Задруга жалила се, што је Апелациони Суд повредио формално право тиме, што је одобрио пресуду првостепен. суда, и ако она није правилно у парницу позвата. А повредио је и материјално право у томе, што је нашао, да судови нису надлежни да цене законитост наредбе административних власти, а то је противно закону.

Моли, да се пресуда преиначи и тужилац одбије од тражења и осуди на плаћање трошкова.

Жалбе су неосноване.

Питање о правилности достављања тужбе туженој страни није покренуто у поступку пред првостепеним Судом, већ се тужена правилно упустила у парницу, па за то сада том приговору нема места према §. 223. гр. п. п.

Што се тиче повреде материјалног права Касациони Суд налази, да није у спору то, да су обустављене своте само оних улагача, који су поданици непријатељских држава, и за то Апелациони Суд није погрешио, кад је тужби места дао, јер се суд не може упуштати у питање

о законитости министарске наредбе, која је издата по овлашћењу у закону о поступању са имовином непријатељских поданика.

Како апелационом пресудом није повређено ни формално ни материјално право, то је предњу ревизиону молбу требало одбити и осудити на плаћање у смислу диспозитива пресуде по §. 543. гр. п. п.

Е. Банка у ревизионој молби напала је пресуду Апелационог суда за то, што је против ње донесена повредом формалног права, јер кад је тужилац изјавио да њу не „тужи“, онда она није могла првостепен. пресудом бити осуђена на плаћање трошкова, а сем тога требало је тужиоца осудити на плаћање трошкова, јер ју је тужилац неправилно у парницу увукао.

Жалба је основана.

Кад је Апелациони Суд нашао, да Е. Банка није парнична странка, онда није требао потврдити онај део првостепене пресуде, којом је и она на плаћање трошкова осуђена. А пошто је ипак осуђена, то се ревизионој молби морало делимично места дати, али без права на потраживање трошкова од тужиоца, пошто је она дала повода, јер се без узрока упустила у парницу.

У Новом Саду, 24. јуна 1924. год.

121.

Против решења Апелационог суда као ревизионог суда, којим је у смислу §-а 544. Гпп. изрекао глобу, нема места даљем правном леку. (Одељење Б. Београдског Касационог Суда у Н. Саду бр. Вп. 626/930.)

Одељење Б. Београдског Касационог Суда у Новом Саду уток на основу §-а 558. г. п. п. одбацује по службеној дужности, пошто противу изречене новчане глобе

на основу одредбе 544. §-а Гпп. нема места правном леку а и иначе у смислу §-а 551. г. п. п. против решења онога суда, који у ствари као призивни или ревизиони суд коначно одлучује, нема места даљем утоку у колико закон друкчије не би наређивао, а у овој ствари у којој је Апелациони Суд као ревизиони суд решавао коначно, није тај случај.

У Новом Саду, 5 јуна 1930.

122.

У оставинском поступку код упућивања на парницу, не одлучује безусловно сам посед. Онај чије се право не оснива ни на закону ни на тестаменту, има се упутити на парницу.

(Одељење Б. Београдског Касационог Суда у Н. Саду бр. Вп. 608/1930.)

Одељење Б. Београдског Касационог Суда у Новом Саду утоку места даје нападнуто решење окружног суда мења и одобрава решење среског суда бр. 1015/8/1928.

Разлози: Према податцима оставинског поступка оставитеља побочни сродници оставитељице, тражили су да им се оставина преда на основу законског права наслеђивања, док је муж покојне оставитељице тражио за себе плодуживање оставине, јер да она сачињава заједничко тециво.

Како се право које траже утецатељи оснива на закону, док се право које жели остварити противник не оснива ни на закону ни на тестаменту, то је првостеп. суд правилно упутио мужа оставитељке на парницу и ако се овај налази у поседу оставине, будући да посед не одлучује безусловно за сваки случај у питању упућивања на парницу.

Нови Сад, 27 јуна 1930.

123.

Коси се са добрим моралом, да члан управе деоничарског друштва, приликом куповања дрва за своје друштво, уговори провизију. Ово његово потраживање не може имати судске заштите.

(Касациони Суд Одељење Б., у Н. Саду, бр. Г. 973/1928.)

Касациони Суд Б. Одељење одбија ревизиону молбу тужитеља и осуђује га да туженоме на руке правозаступника му плати у року од 15 дана под претњом принудног извршења 100 дин. у име ревизионих трошкова.

Разлози: По установљеном стању ствари које није нападнуто, те према томе у смислу 534. §-а г. п. п. и за овај је Касациони Суд меродавно, тужени су за дрво које су продали посредништвом тужитеља тражили по вагону 500 круна, но да би провизију тужитељевоу у износу од 30 кр. по вагону, пренели на купца куповна је цена установљена у место 500 кр. у своти од 530 круна.

У времену купа тужитељ је био члан управе купца, деоничарског друштва. — Како би према овом стању ствари, купац, деон. друштво, са свотом која одговара тужбеном потраживању био оштећен, јер би д. д. са толиком свотом јефтиније добило дрво од туженога продавца, ово пак проузроковао поступак тужиоца, који те као члан управе купца д. д. дужан старати се о интересима свога друштва, то је призивни суд умесно нашао да се поступак тужиоца коси са добрим моралом, те је с тога тужитељу у погледу овог његовог потраживања ускратио судску заштиту. Не мења ствар околност да је дирекција деонич. друштва после доношења првостеп. пресуде дала изјаву, према којој не оспорава оправданост поступка тужитеља, јер на давање такве изјаве дирекција није позвана, а тужилац није доказао

да је још пре склапања упитне продаје издејствовао пристанак свога деоничарског друштва.

Како је поред овог стајалишта суда неодлучно да ли је тужилац убележен трговац дрвима и да ли је имао опцију на продато дрво, јер се тужба тужитеља не темељи на овим околностима, то је ваљало ревизиону молбу као неосновану одбити и тужитеља у смислу 425., 508. и 543. §§ г. п. п.-а на снашање и ревизионих трошкова осудити.

Нови Сад, 6. јуна 1929. год.

Види: IX. 83. 126. V. 8.

124.

Може се грунтовно забележити и она парница, којом наследник тражи поништење уговора склопљеног са оставитељом из разлога да оставитељ није био урачунљив.

(Касациони суд Одељење Б., у Н. Саду, Вп. 684/1930).

Одељење Б. Београдског Касационог Суда у Новом Саду утоку места даје нападнуто решење Окружног суда мења и одобрава првостеп. решење среског суда као грунтовне власти.

Разлози: Тужилац као наследник тражи да се право власништва туженога укњижено на основу уговора склопљеног са пок. оставитељем брише и да се успостави право власништва покојника са разлога да покојник приликом склапања уговора није био урачунљив.

Како је према томе парница чије се забележење тражи брисовна парница на основу оригиналне неваљаности те како услед смрти бившег грун. власника право нападања укњижења права власништва припада наслед-

за судије среских судова одмах по положеном судијском испиту.

За исто време скраћује се за подручја данашњег Банског стола у Загребу и Вишег земаљског суда у Сплиту приправна служба прописана чланом 8 Закона о судијама редовних судова од 8 јануара 1929 године од три на две године.

VI. Завршна наређења

Члан 49

Овај Закон ступа у живот на дан када се обнародује у Службеним новинама, а изузев прописе чланова 1 став 2, 45, 46, број 4, 47 и 48, добија обавезну снагу за свако подручје поменуто у чл. 1 на дан, када за дотично подручје добије обавезну снагу Законик о судском поступку у грађанским парницама (Грађански парнични поступник); прописи чланова 1 став 2, 47 и 48 добивају обавезну снагу у целој Краљевини на дан обнародовања овог Закона, а прописи чланова 45 и 46 број 4 добивају обавезну снагу у целој Краљевини по истеку једног месеца од обнародовања овог Закона.

Министар правде овлашћује се да изда судски пословник као и све уредбе и правилнике потребне за извршење овог Закона и Законика о судском поступку у грађанским парницама, и то у колико засецају у надлежност других министарства, у споразуму са надлежним министрима.

Бр. 68509. 3—78.

9. јула 1930. године.
у Тополи.

Министар Правде
Др. М. Сршкић с. р.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Председник Министарског Савета
Министар Унутрашњих Послова
Почасни Ађутант Њ. В. Краља,
Дивизијски генерал
П. Живковић с. р.

Видео и Ставио Државни Печат,
Чувар Државног Печата,
Министар Правде
Др. М. Сршкић с. р.

21.

На основу чл. 13. Закона о судијама редовних Судова од 8. јануара 1929. године прописујем следећу

УРЕДБУ

о стечају за судије Среских, Окружних и Тргов. Судова.

чл. 1.

Кад се упразни место судије Среског, Окружног или Трговачког Суда, расписаће се за попуњавање таквог места стечај у „Службеним Новинама“

чл. 2.

Распис о стечају мора садржати у исто време и рок у коме се лице, које жели компетовати за судију, мора пријавити молбом Министру Правде. Тај рок несме бити краћи од 15, ни дужи од 25 дана, рачунајући од дана кад је стечај објављен у „Службеним Новинама“.

чл. 3.

У року означеном у чл. 2. ове Уредбе, сваки онај који жели компетовати на упражњено судијско место, треба да поднесе молбу Министру Правде и уз исту да приложи следеће податке: *какав положај заузима у државној служби* одн. у судској струци; колико има година службе за положајну плату; како је оцењен од надлежних старешина за последње три године; уверење да је положио испит који се тражи за судију, и уверење колико је провео у судској струци после положеног судијског испита.

Ако подноси молбу за судију какво лице, које није у државној служби, треба да испуни све што се тражи по чл. 12. закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда у в. чл. 2. и 3. закона о судијама и §. 114. закона о уређењу редовних Судова. Поред горњих података дужно је још поднети и уверење о владању; затим уверење да није под стечајем, нити да је осуђивано за ма како кривично дело.

чл. 4.

Стечај се објављује само за места у оним судовима у којима су упражњена.

чл. 5.

Ова уредба добива обавезну силу чим се обнародује у „Службеним Новинама“.

Министар Правде

Др. М. Сркшић с. р.

(Обнародовано у „Служб. Новинама“ од 8 априла 1929. год. бр. 82.)

22.**РАСПИС**

Министарства Правде у предмету наплате трошкова око замолница.

Бр. Предс. I. A. 97./1929.

Министарство Правде под Бр. 40095 од 28. маја 1929 год. доставило ми је следеће:

„У предмету наплате трошкова око судских замолница по грађанским и трговачким предметима у односу између наше Краљевине и Немачке изјавила је Немачка Влада да она тражи да се трошкови који су скопчани са оваквим замолницама, нарочито трошкови за награде сведоцима и вештацима, плате од стране молеће власти у напред, ако ти трошкови износе више од 2 немачке марке.

Министарство Иностранних Дела изјавило је да оно не може ставити нашем посланству у Берлину потребан кредит у циљу да би наше Посланство предујмило горње трошкове па онда урачунало са нашим судовима.

Упућују се услед тога наши судови да без обезбеђења примерног предујма за предвиђени трошак око саслушања сведока или вештака у Немачкој не шаљу односне замолнице.

Овај трошак треба тражити у напред од странака по прописима важећих поступака. Примећује се да се Немачка Влада не задовољава са изјавом молеће власти, да треба замолницу извршити о трошку оне странке која је ставила односни доказани предлог и да се Немачка Влада са оваковом једном изјавом не задовољава ни у оним случајевима, у којима је ставила доказани предлог странка, која је немачки грађанин односно која станује у Немачкој. Изволите о предњем известити подручне судске власти ради управљања и ради подједнаког поступања."

Изволите Господине Председниче горње у препису саопштити подручним Вам Среским Судовима и о учињеном поднесите ми извештај у року од 8. дана.

Нови Сад 6. јуна 1929. год.

Др. Никола Игњатовић
претседник

23.

На основу § 138 Стечајног закона и § 23 Закона о принудном поравнању ван стечаја прописујем ову

УРЕДБУ

о тарифама за награде управитељу стечајне масе и за награде управитељу принудног поравнања ван стечаја

I Награде управитељу стечајне масе

§ 1.

Мерило за одређивање целокупне награде управитељу стечајне масе јесте по правилу коначни успех његовог рада за заштиту интереса свих веровника стечајне масе.

§ 2.

Награда управитељу стечајне масе одмерава се различно према томе, је ли стечај скинут по § 151 или по § 169 или по §§ 178 и 179 Стечајног закона.

А) У случају § 151 Стечајног закона

§ 3.

Кад се стечај скида по § 151 Стечајног закона уважава се код одмерања награде:

- 1) вредност реализоване масе, која служи за измирење дугова стечајне масе и стечајних тражбина,
- 2) постигнута квота за измирење веровника III реда,
- 3) разлика у врсти стечајне масе према томе, јесу ли стечајни дужници приватна лица или су то радње и предузећа, уколико је следством тога мања или већа компликованост рада,
- 4) налази ли се имовина стечајног дужника у једном или у више разних места,
- 5) је ли стечајна маса реализована дражбом или ликвидацијом посла.

§ 4.

(1) За случај скинућа стечаја по § 151 Стечајног закона вредеће овом ставу додана тарифа по којој ће се одмеравати награда управитељу стечајне масе, узевши као базу квоту до 20% за веровнике III исплатног реда:

Став	Од вредности реализоване масе	целокупна награда
I	до динара 100.000	14 до 18%
II	преко динара 100.000 до 250.000	10 до 14%
III	преко динара 250.000 до 500.000	8 до 12%
IV	преко динара 500.000 до 1.000.000	5 до 8%
V	преко динара 1.000.000 до 2.000.000	3 до 5%
VI	преко динара 2.000.000 до 5.000.000	2 до 4%
VII	преко динара 5.000.000 до 10.000.000	1 до 3%
VIII	преко динара 10.000.000	0.5% до 2%

(2) Стечајни судија одмериће награду управитељу стечајне масе по тарифним ставовима под I до VIII према обиму и врсти рада и уложеном труду.

(3) За сваких 10% постигнутих изнад 20% квоте за веровнике III исплатног реда повисују се тарифни ставови под I до IV за 1%, а под V до VIII за 0.5%.

§ 5.

Ако је пословање управитеља стечајне масе било особито целисходно или везано са изванредним трудом или такво, да се мора једино његовом пословању приписати, што је стечај за веровнике завршен у сразмерно кратком времену са сразмерно мало трошкова и са великим успехом, може стечајни судија процентима тарифних ставова у § 4 одељак 1 и 3 додати:

под I до VI	највише	5%
"	V	" 4%
"	VI	" 3%
"	VII	" 2%
"	VIII	" 1% од вредности реализоване масе.

§ 6.

Парнични трошкови на које је осуђена противна странка припадају стечајној маси. Ако је управитељ стечајне масе адвокат, његови се послови око вођења парница могу према њиховој врсти, броју и приликама уважити и наградити као изванредни труд у смислу § 5.

§ 7.

Управитељ стечајне масе има поред целокупне награде и право на накнаду свију готових нужних издатака учињених за стечајну масу. У те готове издатке не рачунају се режијски трошкови његове канцеларије, као: кирија, осветлење, огрев писаћи прибор персонал итд.

§ 8.

За потребна путовања ван свога седишта има управитељ стечајне масе право на вожњу у I класи особног и брзог воза и паробродом у I класи, а уз то

и на употребу спаваћих кола на железници и кабине за спавање на пароброду. Где та превозна средства постоје може издатке зарачунавати само за њих, а где их нема може зарачунати само километражу шест динара по једном километру. Осим тога припада му личне издатке сваки пут од стана до станице и натраг по 50 динара.

§ 9.

Пригодом путовања ван свога седишта има управитељ стечајне масе право на дневницу од 200 динара за свака 24 часа проведена на путовању. Време проведено на путовању краће од 24 часа даје право на целу дневницу само ако је трајало више од 12 часова, а иначе само на половину дневнице.

§ 10.

Ако у смислу § 93 Стечајног закона буду постављени уз управитеља стечајне масе и посебни управитељи поделиће стечајни судија награду између управитеља сразмерно њиховом раду и успеху, у границама установљеним за одмеравање награде једном управитељу придржавајући се прописа §§ 1 до 9 и имајући у виду вредност реализоване масе у кругу управе поверене појединим посебним управитељима.

Б) У случају § 169. Стечајног закона

§ 11.

(1) Кад се стечај скида по § 169 Стечајног закона служи као основица тарифа за целокупну награду управитељу стечајне масе свеукупна сума новца постигнута судски одобреним поравнањем за измирење свих дугова стечајне масе и свих стечајних тражбина. При том се мора узети у обзир и квота постигнута за веровнике III исплатног реда као и стадиј стечајног поступка, у ком је закључено, да се поведе принудно поравнање.

(2) Кад дође до принудног поравнања у стадију већ започете деобе стечајне масе износи награда управитељу стечајне масе $\frac{3}{4}$, у стадију иза општег рочишта за испитивање тражбина али пре започете деобе $\frac{1}{2}$, а у стадију пре тога рочишта $\frac{1}{4}$ тарифне награде коју прописује § 4 пуимењујући при том по потреби и према приликама и остале прописе из §§ 1 до 10:

В) У случају § 169. Стечајног закона.

§ 12.

Кад се стечај скида по §§ 178 и 179 Стечајног закона одмериће стечајни судија целокупну награду стечајном управитељу с обзиром на његов труд, обим масе, стање поступка и евентуални успех држећи се прописа §§ 1 до 10 уколико је то могућно.

Г) У случају смене управитеља стечајне масе

§ 13.

Кад се управитељ стечане масе смени у току стечајног поступка, одмериће му се награда према стању поступка, уложеном труду и до тада постигнутом успеху имајући у виду прописе §§ 1 до 10.

§ 14.

Свака одлука стечајнога судије и апелационог као другостепеног суда о одмерању награде управитељу стечајне масе мора бити образложена.

II Награда управитељу принудног поравнања ван стечаја

(1) Као основица тарифе за одмерање награде управитељу принудног поравнања ван стечаја служи свеукупна сума новца постигнута судски одобреним поравнањем за измирење свих веровника а тако и квота постигнута за њихово измирење како следи:

Постигнута квота са веровнике	Укупна сума постигнута за измирење веровника					за сваких даљих 50.000 дин. преко 500.000 дин.
	до 10.000 динара	преко 10.000—25.000 динара	преко 25.000—50.000 динара	преко 50.000—100.000 динара	преко 100.000—500.000 динара	
40—45%	8—10%	6—8%	4—6%	2—3%	1—2%	за дин. 600 више
прек 45—50%	9—11%	7—9%	5—7%	3—4%	2—3%	за дин. 700 више
преко 50—55%	10—12%	8—10%	6—8%	4—5%	3—4%	за дин. 800 више
преко 55—75%	11—13%	9—11%	7—9%	5—6%	4—5%	за дин. 900 више
преко 75%	12—14%	10—12%	8—10%	6—7%	5—6%	за дин. 1000 више

(2) Висину награде у границама наведених ставова одмериће судија поравнања према обиму, врсти и успеху управитељевог рада.

§ 16.

Ако је рад управитеља принудног поравнања ван стечаја био особито целисходан или везан са изванредним трудом или ако је показао ванредан успех, може се повисити тарифни став из § 14, али највише за 2% /о

§ 17.

Ако поступак за принудно поравнање ван стечаја буде обустављен пре него што дође до гласања о дужниковој понуди поравнања или буде обустављен зато што суд не потврди поравнање, судија поравнања одмериће награду према приликама појединог случаја сразмерно мању од оне, коју предвиђа § 15.

§ 18.

Ако је суд поставио више управитеља принудног поравнања ван стечаја, поделиће суд награду међу њих

сразмерно њиховом раду и успеху, у границама установљеним за одмеравање награде једном управитељу.

§ 19.

Прописи §§ 8, 9, 10, 13 и 14 сходно ће се примењивати и на управитеља принудног поравнања ван стечаја.

§ 20.

Ова Уредба добија обавезну снагу на дан када ступе на снагу Стечајни закон и Закон о принудном поравнању ван стечаја.

Бр. 33480

5 априла 1930 године

Београд

Министар правде,

Д-р М. Сршкић с. р.

(Служб. Нов. од 16. апр. 1930. бр. 87.)

24.

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости Божјој и вољи Народној

КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ

На предлог Нашег министра правде, а по саслушању Нашег претседника Министарског савета, прописујемо и проглашујемо;

ЗАКОН

о преносу седишта Одељења Б. Касационог суда из Новог Сада у Сомбор, о устројству Одељења Врховног државног тужиоштва при одељењу Б. Касационог суда у Сомбору и Вишег државног тужиоштва при Апелационом суду у Новом Саду, као и о укидању Главног тужиоштва у Новом Саду

§ 1.

Седиште Одељења Б. Касационог суда у Новом Саду преноси се у Сомбор.

§ 2.

При Одељењу Б. Касационог Суда у Сомбору устројава се Одељење Врховног државног тужиоштва.

Ово ће Одељење предузети од Главног државног тужиоштва у Новом Саду и даље водити све оне послове, који по закону о државном тужиоштву спадају у надлежност Врховног државног тужиоштва.

§ 3.

Старешина Одељења Врховног државног тужиоштва при Одељењу Б. Касационог суда у Сомбору имаће положај заменика врховног тужиоца по Закону о државном тужиоштву, а његови заменици положај заменика вишег државног тужиоца.

§ 4.

Код Апелационог суда у Новом Саду устројава се Више државно тужиоштво, које ће од Главног државног тужиоштва преузети и даље водити све оне послове, који спадају у надлежност Вишег државног тужиоштва по Закону о државном тужиоштву.

Садашње Главно државно тужиоштво укида се.

§ 5.

Дан, када ће се извршити пренос седишта Одељења Б. Касационог суда из Новог Сада у Сомбор, устројити Одељење Врховног државног тужиоштва при Одељењу Б. Касационог суда у Сомбору и Више државно тужиоштво при Апелационом суду у Новом Саду, као и укинути Главно државно тужиоштво у Новом Саду, одредиће министар правде Уредбом.

§ 6.

Овај закон ступа у живот и добива обавезну снагу обнародовањем у „Службеним новинама“.

Бр. 34230
30 марта 1930 године
Београд

Министар правде
Д-р М. Сршкић с. р.
Видео и ставио државни печат,
чувар Дожавног печата,
министар правде,
Д-р М. Сршкић с. р.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Претседник Министарског савета
министар унутрашњих послова,
почасни ађутант Н. В. Краља,
дивизијски генерал,
П. Живковић с. р.

(Штампано у Служб. Нов. од 16. апр. 1930.

25.

Распис

Министарства Правде од 15. фебруара 1930 г. Бр. 87940. у предмету проглашења пресуда.

ПРЕТСЕДНИКУ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА
НОВИ САД

По члану 20. Закона о Краљевској власти и врховној државној управи, судска власт у целој земљи врши се у име Краљево.

Опазило се, да судови овај законски пропис у неједнаким формулама примењују, а пошто је потребно, да сви судови за то употребљују једнаку формулу, наређује се да сви судови, када у име Краљево доносе и проглашују своја решења, употребљавају за то ову формулу: „У Име Његовог Величанства Краља!“.

Изволите предњем обавестити подређене судове.

М. П.

Министар правде
Др. М. Сршкић с. р.

26.

Распис

Министарства правде
број 95065. од 9. октобра 1930. године у предмету
примене § 44. Закона о судским таксама*),

Господину
Претседнику Апелационог суда
Нови Сад.

Покренуто је питање како треба применити § 44. став 5. реченицу последњу Закона о судским таксама. Ова реченица гласи:

„Но у кривичним делима, која се прогоне по званичној дужности ако се осуда буде изрекла 1. јула 1930. године и доцније, неће се досуђивати таксе по пређашњем таксеном закону“.

Министарство Финансија одељење пореза дало је на основу § 43. ст. (1) Закона о судским таксама следећим расписом од 2. X. ов. год. Бр. 73.181. објашњење:

У последњој реченици става петог (5) § 44. Закона о судским таксама мишлене су једино правоснажне осуде“.

Предње Вам се доставља ради знања и даље надлежности.

По наредби Министра правде
Начелник

27.

Распис

Министарства правде
по предмету тумачења прописа § 44. Закона о
судским таксама.

„Министарство правде доставило је овом Претседништву акт од 29. октобра 1930. године број: 102060. следеће садржине:

1) Види идући распис.

„У вези са расписом Министарства правде од 9. октобра ове године број: 95065. по предмету тумачења и примењивања прописа §-а 44. става петог закона о судским таксама, Министарство Финан. Одел. Пореза својим актом од 16. октобра ове године број: 77053. дало је и ово накнадно објашњење које гласи:

„Поводом питања тога Министарства од 15. октобра тек. год. број 95065. а у вези објашњења овога Одељења од 2. ов. месеца број 73.181. Одељењу пореза част је известити да пом. објашњење треба разумети тако, да се такса по зак. о такс. од 1923. године има наплаћивати код правоснажних пресуда донесених пре 1. јула тек. год. а не извршених до тога дана.

Код пресуда и ако донесених пре 1. јула тек. год. али по којима је било по жалби или иначе донела одлуку виша власт после поменутог дана, неће се такса наплаћивати и ако је она у првостепеној пресуди досуђена.

Код пресуда пак донесених пре 1. јула тек. год. али које до тога дана још нису постале правоснажне, јер није протекао рок за жалбу, досуђена такса наплатиће се ако жалба није изјављена, односно ако виша власт по тој пресуди није решавала.

Достављајући предње одељењу пореза част је замолити да са овим упозна све судове ради правилног поступка по закону о таксама“.

Предње Вам се доставља ради знања.

Нови Сад, 11. новембра 1930. год. бр. I. А. 164-9.

Др. Н. Игњатовић,

Претседник Апелационог суда
у Новом Саду.

28.

Распис

Министарства правде

**Бр. 76.198. од 12. августа 1930. год. у предмету
принадлежности вештака.**

Господину

Претседнику Апелационог суда
Нови Сад.

Господин Министар финансија под Бр. 33384/I. од 4. јула о. г. донео је следеће решење:

„да се лицима, која нису државни службеници, а буду одређени да као вештаци суделују у судским комисијама у кривичним предметима на време обављања ових послова, призна у из државне касе исплаћује дневница и накнада осталих путних и подвозних трошкова по одредбама Уредбе о накнади путних и сеобних трошкова државних службеника грађанског реда Број 13400/I. од 15. марта 1930. г. и то: вештацима са факултетском спремом као државним чиновницима I. категорије 6 групе, а осталим као државним чиновницима II. категорије 3 групе“.

Предње Вам се доставља ради знања и даље надлежности.

По наредби Министра правде,

Начелник

Др. Јањић, с. р.

Садржај X. књиге.

(Бројеви означују број стране.)

1. Прилози Уредбе о протестним регистрима и о наградама за извршење	3.
2. Уредба о празницима у смислу Меничног закона и Закона о чеку	6.
3. Закон о изменама и допунама у Закону о становима	7.
4. Закон о продужењу важности одредаба досадашњих финансијских закона	9.
5. Распис о достављању решења о отварању стечаја Министарству Тргов. и Индустрије	10.
6. Закон о државном тужиоштву	11.
7. Закон о Уређењу шеријатских судова	24.
8. Закон о премештању пензионисању и отпуштању чиновника и осталих државних службеника грађ. реда	39.
9. Уредба о одрађивању новчаних казни и о замењивању тих казни казнама лишења слободе	40.
10. Закон о Државном суду за заштиту Државе	43.
11. Закон о Државном суду за заштиту Државе	50.
12. Уредба за извршење Закона о Државном суду	51.
13. Закон о привременом продужењу важности законских прописа и кажњавању иступа	55.
14. Основица о распоређивању осуђеника на казнене заводе	57.
15. Менични закон	65.
16. Објаве Претседника Апелационих судова о законским празницима у смислу Меничног закона	134.
17. Закон о измени прописа који се односе на плате особља правосудне струке	139.
18. Распис по предмету Закона о личним именима	136.
19. Распис у погледу испуњавања рубрика формулара евиденционог листа	149.
20. Уводни закон за Гпп.	152.
21. Уредба о стечају за судије	178.
22. Распис у предмету трошкова око замолница (Немачка)	179.
23. Уредба о тарифама за награду управитељу стечајне масе и за награде управитељу принудног поравнања ван стечаја	180.
24. Закон о преносу седишта Одељења Б. Касационог суда из Новом Сада у Сомбор, о устројству Одељења Врховног државног тужиоштва при Одељењу Б. Касационог суда у Сомбору и Вишег државног тужиоштва при Апелационом суду НСаду, као и о укидању Главног државног тужиоштва у НСади	186.
25. Распис Мин. Правде о проглашењу пресуде	188.
26. Распис о примени §. 44. Закона о судским таксама	189.
27. Распис о примени §. 44. Закона о таксама	189.
28. Распис о принадлежности вештака	191.

нику, то је ваљало преиначењем другостеп. решења одобрити решење грунт. власти, којим је дозвољена тражена забележба парнице.

Нови Сад, 27. јуна 1930.

*

Види: X-8.100. ■ 124.

125.

Ништавна је јавнобележничка исправа, ако је у њој првобитно назначено место састављања уговора исправљено, а ту исправку странке нису потписале.

(Одељење Б. беогр. Касац. суда Н. Сад, Г. 471/1929.).

Касациони Суд ревизионој молби тужилачке стране места даје, пресуду Апелац. Суда преиначује тако, да се купопродајни уговор између пок. А. Ж. и супруге му рођ. В. Ш., склопљен пред јавним бележником 17 марта 1921 год. у Б. и К., огласи ништавним, и да тужена трпи, да се са одлуком Бр. 1193—1921 Кр. Среског Суда, као грунтовне власти, у улошку Бр. 4252 под месн. бр. 383 и 384 општине Б. укњижено право власништва брише, и оригинално грунтов. стање установи.

Уједно обвезује тужену, да тужилачкој страни плати на име трошкова и то: првостепених 5000 (петхиљада) динара; призивних 2000 (две хиљаде) и ревизионих 1200 (хиљаду и двеста) динара.

Разлози суда: У својој ревизионој молби тужилачка страна напала је пресуду Апелац. Суда поред осталог, што је Апелац. Суд са повредом прописа §. 79. зак. о јавним бележницима установио, да је спорни уговор састављен у Б. и ако у закључку уговора стоји К., као место где је уговор закључен. Па како такав уговор

нема правне вредности молила је, да се пресуда Апелац. Суда преиначи.

Ова је жалба основана.

Јавна бележничка исправа, каква је у овом случају, као уговор између мужа и жене, била потребна, треба према т. ф. §-а 79 зак. о јавним бележницима да садржи место и датум — где је и када је исправа састављена.

У заглављу уговора истина, стоји да су странке дошле у Б. и замолиле за склапање купопродајног уговора, али у закључку уговора назначен је К., као место где је уговор састављен.

Па кад и сама тужена тврди, да уговор није ни отпочет ни довршен у К., већ у Б., и ако уговор друкчије казује, има се сматрати, да места довршења, односно закључка уговора у опште нема и да такав уговор по §. 68 пом. зак. нема правне вредности.

На истом уговору накнадно доцније стављена примедба од стране јав. бележника, да је назначење К. погрешно стављено, у место Б., не може се сматрати важећом, када она није са знањем странака написана по §. 64 истог зак.

Са предњих разлога ваљало је ревизионој молби места дати и противну страну осудити на снашање свих трошкова.

У Новом Саду, 30 јануара 1930 год.

126.

1. Када извршно право молиоца извршења услед исплате после спроведене оврхе, престане, тада извршеник има право, да према постојећим позитивним законима покрене тужбу ради обуставе извршења, ако наине оврховодитељ сâм није захтевао, да се извршни поступак, услед исплате одустави. — II. § 39. зак. чл. LIV. 1912 не чини

разлику између извршења ради намирења и осигурања. — III. Она диспозиција закона (о извршењу § 235.), да извршеник има право после тридесет дана од дана доспелости тражити молбеним путем укидање извршења, не лишава извршеника оног другог права, које је такођер на закону засновано, наине, да у случају престанка извршног права, може тражити обуставу извршења путем тужбе.

(Апелациони Суд у Н. Саду, као ревиз. суд бр. Г. 3563/1928.)

127.

Закони о становима располажу само у погледу оних станова, који су у закуп издани; прописи ових закона у погледу висине кирије, не могу бити меродавни за отштету, која се тражи на основу тога, да је неко изван закупног одношаја употребљавао кућу.

(Апелац. Суд у Н. Саду, као ревиз. суд Г. 2970/1928.)

128.

Адвокат има право, да према својој странци, у сваком стадију парнице тражи установљење своје награде.

(Апелац. Суд у Н. Саду, као ревиз. суд Г. 3471/1928.)

129.

Вициозан поседник нема права на судску заштиту против онога, кога је депоседирао.

(Апелациони Суд у Н. Саду, као ревиз. суд, Г. 221/1929.)

130.

Прихват парнице је обављен, пошто тужитељ изложи своју тужбу, а тужени да своју протумолбу, тражећи да се тужба одбије и тужитељ осуди на снашање парничких трошкова.

(Апелац. Суд у Н. Саду, као ревиз. суд, Г. 3541/1928.)

131.

Из наређења §-а 116. зак. чл. I. 1890. види се, да скеле могу превозити и ноћу, само је ске-леција дужан, да скелу осветли.

(Апелациони Суд у Н. Саду, као ревиз. суд, бр. Г. 88/1929.)

132.

Околност да оштећени на основу XII. зак. чл. из 1894. г. има право повести поступак због пољопривредног иступа, не може истог ли-шити права, да покрене грађанску парницу.

(Апелац. Суд у Н. Саду као ревиз. суд, бр. Г. 2782/1928.)

133.

Када неко трећем лицу купи некретнину, тако, да се у уговор, склопљен са продавцем, као непосредни купац унесе то треће лице, тада је предмет поклона куповна цена, плаћена за некретнину, а не сама некретнина.

(Апелац. Суд у Н. Саду, као ревиз. суд, Г. 828/1929.)

134.

У смислу §-а 17. Штатута Румунске Пра-вославне Цркве из године 1869. црквену општину према трећим лицима властан је заступати једино и искључиво Парохијални Одбор дотичне општине. Овај је одбор, а не претседник општине, овлашћен, да даје пуномоћ.

Апелац. Суд у Н. Саду, као ревиз. суд, бр. Г. 605/1928.)

135.

I. Закупним уговором се сматра споразум, којим једна странка, уз протууслугу, другој странци уступа употребу припадајућег јој права (риболов), у колико то право има какву економ-ску вредност. — II. Ко из своје кривице није извршио уговор — (у овом случају предмет за-купа није ставио на расположење), — дужан је противној странци накнадити ону штету, коју је та странка претрпела услед тога, што друга странка није извршила уговор.

Апелац. Суд у Н. Саду, као ревиз. суд, бр. Г. 2327/1927.)

136.

Суд је дужан, да у образложењу пресуде подробно изложи разлоге, због којих је од странке понуђени доказ одбио. То образложење, да је преслушање „излишно“, не може се таким сма-трати, које би одговарало наређењима Гпп.

Апелац. Суд у Н. Саду, као ревиз. суд, бр. Г. 148/1929.)

137.

По сталној судској пракси, тражење мораторија значи инсолвенцију, неспособност за плаћање.
Апелац. Суд у Н. Саду. као ревиз. суд,
бр. Г. 2420/1929)

138.

По сталној судској пракси свекар чијом је дозволом и пристанком његов син довео своју жену (тужитељицу) у економију свога оца, одговоран је заједно са мужем за привремено издржавање, ако нису установљене чињенице, које би ту одговорност искључивале.

Апелац. Суд у Н. Саду, као ревиз. суд,
бр. Г. I. 6. 807/1929.)

Судска пракса. Жена, по правилу само од мужа може тражити издржавање. Ипак у случајевима, када син, који нема свога имања, доведе своју жену у очеву кућу и у очево имање, уз пристанак свога оца, те син своју привредну делатност улаже у имање свога оца, а жена, која буде ван своје кривице приморана на одвојено живљење, нема свога имања и неспособна је за зараду, тада дужност издржавања жене терети и самог оца. Наравно, док муж може удовољити обавези плаћања издржавања, не може бити речи о обавези од стране његових родитеља.

Садржај X. књиге.

(Бројеви означавају број случаја)

Аграрна реформа	81 94	»Златна« наредба	117
Адвокатска награда	95 104	Иберландске земље	66
Адвокатски пуномоћ	14 25 128	Извршење против Државног Ерара	2
Актерат Држ. Ерара	82	Издавање окривљеника	54
Амнестија	37	Издржавање	10 41 70 98 99 116 138
Бракоразводна парница	55	Изузеће суда	118
31 64 76 80 81 86 103	12	Имање од гране	17 18
Валоризација	17	Имање стечено	18
Ваљаност уговора	3 101	Испуњење уговора	34 71
Вициозан поседник	129	Истражни затвор	54
Виша сила	42	Јавна исправа	44
Вредност даровања	9	Јавнобележничка исправка	125
Глоба новчана	121	Јединствени посао	30
Грунтовна исправка	100	Кауција	7
Грунтовна ствар	22	Клевета	77
Грунтовно забележење пар- нице	8 100 124	Конвенционална казна	42
Грунт власника право	45 96	Крађа	43
Давање до опозива	116	Крив. поступак	40 57 72
Даровање	74 133	Купопродаја	1 102 139
Двострука продаја	29	Ломбардни звајам	13 37
Делегација	118	Меница	26
Дилаторни приговор	63	Мериторни приговор	91
Добронамерност	78	Међупресуда	81
Доживотно плодуживање	108	Мираз	46
Доказивање	20 48 97	Награда за посао	105
Допуна пресуде	41	Надлежност дисц. суда	39
Допуна решења	113	Накнада штете	11
Државни Ерар	37	Намера оптуженог	112
Држава као странка	7	Нападање нагоде	29
Државни савет	119	Наредба 4420/918	75 85
Екстрадиција	54	Наредба 9420/914	117
Економска немогућност	62	Наследна парница	79
Жалба и ревизија у крив. пост.	72	Неиздата плата	115
Жалба у таксеним стварима	119	Неморалан посао	123
Забележење парнице	8 100 124	Неморалан живот	49
Заједничка тековина	17	Неспособност плаћања	137
Законитост мин. наредбе	120	Нехат	109
Закон о становима	127	Ништавна жалба	4 5 6 56
Закон о штампи	114	Нострификација дипломе	15 27
Закупни уговор	95 127 135	Нужни наследник	61
Заступање румунс. цркв. оп- штине	134	Обавеза ван уговора	107
		Обнова тужбе	69 87
		Образложење пресуде	136
		Обустава извршења	126

Оврха	24	Приговори против оптуж-	
Одбацивање ревизије	30	нице	41
Одбацивање ништ. жалбе	56	Прихват парнице	130
Одговорност власника	59	Проневера	6
Одговорност за штету	35	Радничко осигурање	21
Одговорност државе	43	Ревизија	68 105
Одустајање од тужбе	71	Ревиз. због неправилности	7
Ограничење удов. права	66	Саслушање сведока	105
Олакшица	77	Сведок	85
Отштета	74 99	Скеда	131
Отуђивање некрећности	75 85	Сметање поседа	73
Оправдање	19	Снижење адвок. хонорара	14
Осигурање радника	50 51	Стављање под старат.	53
Оцена законитости наредбе	120	Старатељ. адв. канцеларије	23
Пазакуп	16	Старатељ као странка	47
Парнична зависност	33 69	Стари Гпп.	78
Повишење издржавања	10	Стицај	77
Погон вршаће машине	59	Страна диплома	15 27
Пољопривредни иступ	132	Судија-адвокат	65
Поднесак без таксе	106	Судијски испит	38
Поклон	74 133	Такса	88
Потоњи наследник	79	Тестаменат	31
Порез	52 90	Трговачки посао	139
Правни лек против глобе	121	Увреда части	79
Правни лек против одбаци-		Укидање заједнице	68 93
вања ревизије	30	Укњижење пореза	52
Правна помоћ	92	Упућивање на спор	122
Право грунт. власника	45 96	Урачунавање у наследство	9
Предлог за гоњење	58 83	Услови за убележење у адв.	
Прејудициј. тужба власника	104	регистар	65
Прекорачење петита	75	Установљена крив. суда	67
Пресуђена ствар	36	Уток	22 23 28 32
Привр. издржавање	25		60 89 91 110 111
Приговор грунт. власника	29	Хранарина радн. осигур.	21
		Штета	35 135

Ив. Ј. ст/308

Претседник Апелационог суда у Новом Саду.

Бр. Претс. I. Б. 30. — 1930.

Господину
Претседнику Окружног суда

Уверио сам се, да неки подручни судови не стављају на омот списка белешку: „Затвор“, кад се ради о предмету по којим се окривљеник налази у затвору.

Како се ови предмети имају хитно и преко-реда узимати у рад и код вишег суда, потребно је, да се на омоту списка на видљивом месту црвеном оловком или на други који начин прибележи белешка: „Затвор“, како би и код вишег суда онај коме спис дође у руке, одма на први поглед видео, да је ствар хитне природе и да се има миморедно решити.

Изволите г. претседниче учинити потребно расположење, да се у будуће на омоту списка црвеном оловком или на који други сходан начин (штамбиљом) на видљивом месту прибележи белешка „Затвор“, у сваком случају кад се ради о ствари по којој се окривљеник налази у затвору.

О учињеном изволите ми поднети извештај.
Нови Сад, 28 октобра 1930 год.

Др. Никола Игњатовић, с. р.
Претседник Апелационог суда у Новом Саду.